

อิทธิพลของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรที่มีต่อสุขภาพทางการเงิน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Influence of Tax Planning and Earnings Management on the Financial Health of Companies Listed on the Stock Exchange of Thailand

อรรณ เชื้อเมืองพาน¹, วรลักษณ์ วรรณโล² และ พัทธมน บุญยரசัย³

Orawon Chuamaungphan¹, Woralak Wannalo², and Phathamon Boonyarasai³

คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Faculty of Accountancy, Chiang Rai Rajabhat University, Thailand

E-mail: jerry_bugs@hotmail.com

Received January 12, 2024; Revised March 6, 2024; Accepted April 4, 2024

Abstract

This research aims to analyze the influence of tax planning and earning management on financial health, which includes: financial liquidity, operating efficiency, and financial policy of companies listed on the Stock Exchange of Thailand. By collecting data from Form 56-1 on the website of the Stock Exchange of Thailand from 2018–2022, a total of 327 companies were analyzed by multiple regression analysis. From the study, it was found that tax planning (measured by the ratio of tax expenses to total assets) has a positive influence on financial health, (measured by financial liquidity and operating efficiency) and a negative influence on earning management. It was also found that tax planning (measured by the ratio of tax expenses to net cash flow from operating activities) has a positive influence on financial health (measured by financial policy).

Keywords: Tax Planning; Earning Management; Financial Health; The Stock Exchange of Thailand

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ของอิทธิพลของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรที่มีต่อสุขภาพทางการเงินซึ่งประกอบด้วย สภาพคล่องทางการเงิน ประสิทธิภาพการดำเนินงานและนโยบายทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลจากแบบฟอร์ม 56-1 ในเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ ปี 2561–2565 จำนวนทั้งหมด 327 บริษัท วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จากการศึกษา พบว่า

การวางแผนภาษี (วัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อสุขภาพทางการเงิน (วัดจากสภาพคล่องทางการเงินและประสิทธิภาพการดำเนินงาน) และมีอิทธิพลเชิงลบต่อการจัดการกำไร นอกจากนี้ยังพบว่า การวางแผนภาษี (วัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อสุขภาพทางการเงิน (วัดจากนโยบายทางการเงิน)

คำสำคัญ: การวางแผนภาษี; การจัดการกำไร; สุขภาพทางการเงิน; ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บทนำ

รายได้ของประเทศไทยที่นำมาใช้ในการพัฒนาประเทศโดยส่วนใหญ่แล้วมาจากการจัดเก็บภาษีอากร จากข้อมูลรายได้สุทธิของรัฐบาลในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567 (ตั้งแต่เดือน ต.ค.-ธ.ค. 2566) ที่ผ่านมาพบว่า รายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรมีจำนวนเท่ากับ 457,331 ล้านบาทซึ่งถือเป็นร้อยละ 63.90 ของรายได้ทั้งหมด (Ministry of Finance, 2024) ดังนั้นการจัดเก็บภาษีถือเป็นหัวใจสำคัญในการหารายได้ของรัฐบาลเพื่อนำมาพัฒนาประเทศ บริษัทที่มีขนาดใหญ่และผลการดำเนินงานที่ดีก็จะมีอำนาจในการจ่ายภาษีอากรสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในปัจจุบันข้อแตกต่างระหว่างหลักการทางบัญชีและหลักการทางภาษียังคงมีความสัมพันธ์กันและถือได้ว่า ภาษีเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกำไร ค่าใช้จ่ายภาษีจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับกำไรทางภาษี ในขณะเดียวกันค่าใช้จ่ายภาษีก็นับเป็นตัวกำหนดกำไรทางบัญชีเช่นกัน เนื่องจากค่าใช้จ่ายทางภาษีถือเป็นค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานที่ไปหักกำไรสุทธิทางบัญชี หากค่าใช้จ่ายภาษีมีมากจะทำให้กำไรสุทธิทางบัญชีมีน้อยลง ภาษีเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานด้วยเหตุผลนี้อาจทำให้ผู้บริหารเกิดแรงจูงใจในการจัดการกำไรเพื่อให้กำไรทางบัญชี บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยย่อมมีการวางแผนภาษีและการบริหารกำไร การวางแผนภาษีที่ดีทำให้สามารถประหยัดภาษีได้มากแต่ทั้งนี้อาจอยู่ในดุลพินิจของผู้บริหารในการตกแต่งกำไรเพื่อให้กำไรสุทธิทางบัญชีมีมากเพื่อต้องการสะท้อนให้เห็นถึงผลการดำเนินงานที่ดี แต่ทั้งนี้ก็ยังต้องการประหยัดภาษีให้ได้มากที่สุด (Polpanumas et al., 2020) การวางแผนภาษีมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายภาษีสลดลงและส่งผลกระทบต่อกำไรที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นค่าใช้จ่ายภาษีถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินธุรกิจ (Thanjunpong & Dechsiri, 2018) กลยุทธ์เป็นการหาแนวทางและวิธีการปฏิบัติทางภาษีที่ประหยัดที่สุดตลอดจนสามารถนำมาวางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินงานในอนาคตได้ เพื่อมั่นใจว่าจะไม่ถูกประเมินภาษีย้อนหลัง ซึ่งหากถูกประเมินภาษีย้อนหลังแล้วจะทำให้เสียค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็นส่งผลให้กิจการขาดสภาพคล่อง การวางแผนภาษีที่ดีจะสามารถเพิ่มสภาพคล่องในการดำเนินงานเป็นการเลือกใช้นโยบายการบัญชีที่เหมาะสมรวมถึงการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ

แรงจูงใจจากฝ่ายบริหารเป็นความตั้งใจในการลดค่าใช้จ่ายภาษี โดยหลักการของฝ่ายบริหารของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มุ่งหวังให้กำไรทางภาษีสลดลง แต่ทำให้กำไรทางบัญชีมากขึ้น ซึ่งการกระทำเช่นนี้ จะมีข้อบ่งชี้จากภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน ดังนั้นการวางแผน ภาษีจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน สภาพคล่องและนโยบายทางการเงินของบริษัท การวางแผนภาษีที่ดีจะนำไปสู่สุขภาพการเงินที่ดีตาม เพื่อใช้สิทธิ์ลดหย่อนให้ถูกต้องและครบถ้วน เพื่อเป็นการประหยัดเงินที่จ่ายภาษีและสามารถนำเงินที่ประหยัดภาษีได้มาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อไป หากเสียภาษีโดยไม่ถูกต้องหรือมากเกินไปจนความจำเป็นหรือการถูกประเมินภาษีย้อนหลังจะทำให้ความสูญเสียทางการเงินและความมั่งคั่งของกิจการลดลง ส่งผลให้เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายทางการเงินของกิจการ การปกป้องความมั่งคั่งโดยผ่านการวางแผนภาษีที่ดีเพื่อลดภาระภาษี

โดยใช้สิทธิประโยชน์ที่ทางภาครัฐมอบให้ การใช้สินทรัพย์เพื่อให้เกิดความมั่งคั่งเพิ่มขึ้นเป็นการเพิ่มโอกาสในการบรรลุเป้าหมายทางการเงินของกิจการ จากหลักฐานเชิงประจักษ์ในงานวิจัยของ Polpanumas et al. (2020) พบว่า บริษัทที่มีการวางแผนภาษีจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการกำไร ขณะที่ผลวิจัยหลาย ๆ งานในอดีตจะเห็นได้ว่า ผลการศึกษายังคงมีความขัดแย้งกันระหว่างความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองแสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจในการวางแผนภาษีและการจัดการกำไร

ดังนั้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์งบการเงินของฝ่ายบริหารและเป็นข้อมูลที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน หน่วยงานกำกับดูแลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาปัจจัยที่ใช้ในการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรว่ามีผลกระทบเช่นไร ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรที่มีต่อสุขภาพทางการเงิน ขึ้นเพื่อการดำเนินงานของกิจการอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรที่มีต่อสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรที่มีต่อนโยบายทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
4. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่มีต่อการวางแผนภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย ทฤษฎี Agency Theory ทฤษฎีการวางแผนภาษี (Tax Planning Theory) เนื้อหาเกี่ยวกับการวางแผนภาษี การจัดการกำไร และสุขภาพทางการเงิน ซึ่งสุขภาพทางการเงินของบริษัทจะประกอบไปด้วย สภาพคล่องทางการเงิน ประสิทธิภาพการดำเนินงาน และนโยบายทางการเงิน จากสมมุติฐานพัฒนาโมเดลได้ดังนี้

$$Y1 = \beta_0 + \beta_1 \text{TAX1} + \beta_2 \text{TAX2} + \beta_3 \text{EM} + \epsilon \dots\dots\dots (1)$$

$$Y2 = \beta_0 + \beta_1 \text{TAX1} + \beta_2 \text{TAX2} + \beta_3 \text{EM} + \epsilon \dots\dots\dots (2)$$

$$Y3 = \beta_0 + \beta_1 \text{TAX1} + \beta_2 \text{TAX2} + \beta_3 \text{EM} + \epsilon \dots\dots\dots (3)$$

$$\text{EM} = \beta_0 + \beta_1 \text{TAX1} + \beta_2 \text{TAX2} + \epsilon \dots\dots\dots (4)$$

ขอบเขตตัวแปร ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรดังนี้

1. การวางแผนภาษี (Tax Planning:TP) ประกอบไปด้วย 2 ตัวแปรย่อยดังนี้

1.1 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) (Tantiyavarong, 2009; Thanjunpong, 2014)

1.2 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/TOTAL ASSETS) (Tantiyavarong, 2009; Thanjunpong, 2014; Awirothananon & Thanjunpong, 2019; Sribunruang & Sutthi, 2021; Polpanumas et al., 2020)

2. การจัดการกำไร (Earnings Management :EM) โมเดลการจัดการจัดการกำไรของ Yoon et al. (2006) วัดจากรายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) ในรูปของค่าสัมบูรณ์การหารรายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) จะใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ในการประมาณรายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) โดยหารายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (NDA) ไปลบออกจากรายการคงค้างรวม (TA) เพื่อดำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของแบบจำลองจะได้รายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA)

Dechow et al. (1995) ได้วัดการจัดการกำไรโดยศึกษาวิเคราะห์แบบจำลองจากหลายโมเดล เพื่อหาข้อสรุปว่าแบบจำลองใดมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด จากการศึกษาการจัดการกำไรจากรายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหารดังนี้

$$DA_t = TA_t - NDA_t \quad (1)$$

โดยที่

DA_t	แทน	รายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหารในปีปัจจุบัน
TA_t	แทน	รายการคงค้างรวมในปีปัจจุบัน
NDA_t	แทน	รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหารในปีปัจจุบัน

ตัวแบบจำลองที่ใช้วัดค่ารายการคงค้างรวม (TA) เป็นตัวแบบที่มาจากงบกระแสเงินสดดังนี้

$$TA_t = NI_t - CFO_t \quad (2)$$

โดยที่

TA_t	แทน	รายการคงค้างรวมในปีปัจจุบัน
NI_t	แทน	กำไรสุทธิก่อนหักรายการพิเศษในปีปัจจุบัน
CFO_t	แทน	กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานในปีปัจจุบัน

การศึกษาของ Yoon et al. (2006) พบว่า แบบจำลองของ Modified Jones Model ไม่เหมาะสมในการวัดรายการเกณฑ์คงค้างที่ขึ้นอยู่กับการดุลพินิจของผู้บริหาร โดยจากการศึกษาพบว่าการจัดการกำไรนอกจากจะผ่านรายได้และลูกหนี้การค้าแล้ว ยังสามารถผ่านรายการค่าใช้จ่ายและเจ้าหนี้การค้าได้เช่นกัน ดังนั้น จึงได้พัฒนาโดยการเพิ่มทั้งสองรายการนี้ลงไปในสมการดังนี้

$$(TA_t/REV_t) = \alpha_0 + \alpha_1(\Delta REV_t - \Delta REC_t)/REV_t + \alpha_2(\Delta EXP_t - \Delta PAY_t)/REV_t + \alpha_3(\Delta DEP_t + \Delta PEN_t)/REV_t + e \quad (3)$$

โดยที่

TA (Total Accruals)	แทน	กำไรสุทธิก่อนหักรายการพิเศษ-กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน
REV	แทน	รายได้รวม
ΔREV	แทน	ผลต่างระหว่างรายได้รวมปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า
ΔREC	แทน	ผลต่างระหว่างลูกหนี้การค้าปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า

ΔEXP	แทน	ผลต่างระหว่างค่าใช้จ่ายของปีที่กำลังพิจารณากับปีก่อนหน้า (ต้นทุนขาย ค่าใช้จ่ายในการขายและ ค่าใช้จ่ายในการบริหาร)
ΔPAY	แทน	ผลต่างระหว่างเจ้าหนี้การค้าปีที่พิจารณาเทียบกับปีก่อนหน้า
ΔDEP	แทน	ผลต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาปีที่พิจารณาเทียบกับปีก่อนหน้า
ΔPEN	แทน	ผลต่างระหว่างผลประโยชน์พนักงานปีที่พิจารณาเทียบกับปีก่อนหน้า

จากโมเดลข้างต้นนี้รายการคงค้างรวมจะขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของรายได้และการเปลี่ยนแปลงของค่าใช้จ่ายรวมถึงค่าเสื่อมราคาและผลประโยชน์พนักงานตอนเกษียณอายุ

นำค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากสมการที่ 3 มาคำนวณรายการคงค้างรวมที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร(NDA) ได้จากสมการดังต่อไปนี้

$$NDA_t = (\alpha_0 + \alpha_1(\Delta REV_t - \Delta REC_t)/REV_t + \alpha_2(\Delta EXP_t - \Delta PAY_t)/REV_t + \alpha_3(\Delta DEP_t + \Delta PEN_t)/REV_t) \quad (4)$$

จากนั้นหาค่าของรายการคงค้างรวม(TA) จากสมการที่ 1 และ รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (NDA)จากสมการที่ 4 มาแทนค่าในสมการเพื่อหารายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร(DA) ดังต่อไปนี้

$$DA_t = TA_t/REV_t - NDA_t \quad (5)$$

หากค่ารายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) เท่ากับศูนย์ นั้นหมายความว่าไม่มีการจัดการกำไร แต่ถ้าวัดรายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) เป็นบวกแสดงว่ามีการจัดการกำไรให้สูงขึ้น ถ้าวัดรายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) เป็นลบหมายความว่า มีการจัดการกำไรให้ต่ำลง

3. สุขภาพทางการเงิน ประกอบไปด้วย 3 ตัวแปรดังนี้

- 3.1 สภาพคล่องทางการเงิน วัดจากอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน
- 3.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน วัดจากอัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ
- 3.3 นโยบายทางการเงิน วัดจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เทคนิคและวิธีการเลือกตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดที่มีข้อมูลครบตามองค์ประกอบของตัวแปร สามารถทำการวิเคราะห์ให้ตอบตามสมมติฐานของงานวิจัยได้ ตั้งแต่ปี 2561-ปี 2565 ทั้งหมด 7 กลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งมีจำนวน ทั้งหมด 327 บริษัท 5 ปีเท่ากับ 1,635 รายการ

ขอบเขตพื้นที่วิจัย การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากข้อมูลในรายงานทางการเงิน ที่ถูกเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขอบเขตระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือปี 2566 โดยได้เก็บข้อมูลย้อนหลัง 5 ปีล่าสุด ตั้งแต่ปี 2561 – ปี 2565

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาค้นคว้าได้ทบทวนวรรณกรรม เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบไปด้วย

ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

ทฤษฎีตัวแทนมาจากแนวคิดของ Jensen and Meckling (1976) ที่ใช้อธิบายกลไกของการกำกับดูแล โดยมองว่า เจ้าของกิจการไม่สามารถบริหารงานได้เพียงผู้เดียว จึงจำเป็นต้องหาบุคลากรมาช่วยในการบริหารงานของเจ้าของกิจการ ทฤษฎีนี้กล่าวถึงระหว่างผู้บริหารกับเจ้าของกิจการ อาจเกิดความขัดแย้งเนื่องจากการมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน เจ้าของกิจการอาจต้องการความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจ แต่ในทางกลับกันฝ่ายบริหารอาจต้องการให้ได้ผลกำไรในระยะสั้นโดยไม่คำนึงถึงการดำรงอยู่ของกิจการระยะยาวจึงก่อให้เกิดการตกแต่งบัญชีหรือการจัดการกำไรขึ้นเพื่อประโยชน์ส่วนตน

ทฤษฎีทางเลือก (Trade-off Theory)

ทฤษฎีทางเลือก ถูกพัฒนาโดย Modigliani and Miller (1963) กล่าวว่าการศึกษาต้นทุนของเงินทุนว่าควรมาจากในส่วนของผู้ถือหุ้นหรือมาจากการกู้ยืม เพราะว่า 2 ทางเลือกนี้มีภาษีเข้ามาเกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น เงินทุนที่มาจากจากการกู้ยืมเงินจะมีต้นทุนดอกเบี้ยจ่ายซึ่งดอกเบี้ยจ่ายนี้สามารถประหยัดภาษีได้ แต่หากเป็นต้นทุนของเงินทุนที่มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นจะถูกปันผลในรูปแบบของเงินปันผล และเงินปันผลนี้จะต้องจ่ายภาษีเพิ่ม ดังนั้นผู้บริหารจำเป็นต้องพิจารณาต้นทุนของเงินทุนว่าเหมาะสมกับธุรกิจ และสามารถประหยัดภาษีได้มากน้อยเพียงใด และต้องคำนึงถึงสัดส่วนโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม เนื่องจาก โครงสร้างเงินทุนส่งผลต่อผลการดำเนินงานของกิจการ หากพิจารณาปัจจัยที่สำคัญที่จะสะท้อนถึงการดำเนินงานของกิจการให้คำนึงถึงโครงสร้างเงินทุนด้วย หากกิจการมีโครงสร้างที่เป็นหนี้สินมากเกินไปก็จะสะท้อนผลทำให้ผลการดำเนินงานแย่ แต่กิจการที่มีต้นทุนของเงินทุนที่ประกอบด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นสูงจะส่งผลทำให้การดำเนินงานของกิจการดีขึ้น (Chuamaungphan, 2017)

ทฤษฎีการวางแผนภาษี (Tax Planning Theory)

ทฤษฎีการวางแผนภาษี (Tax Planning Theory) เริ่มครั้งแรกโดย Hoffman (1961) ซึ่งได้ให้ความหมายของการวางแผนภาษีว่าเป็นการโยกย้ายกระแสเงินสดไม่ให้ไหลออกไปยังหน่วยงานที่จัดเก็บภาษี โดยการออกแบบบริหารภายในเพื่อต้องการเสียภาษีให้น้อยที่สุดหรือใช้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี การนำนโยบายบัญชีมาใช้หรือมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างถูกต้อง ป้องกันข้อผิดพลาดในการเสียภาษี การวางแผนภาษีถือว่าเป็นประโยชน์เชิงบวกกับผลการดำเนินงาน การวางแผนภาษีสามารถกระทำได้หลายวิธี หนึ่งในหลายวิธีคือการเลือกใช้นโยบายทางการบัญชี ตัวอย่างเช่น นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่แตกต่างกันก็จะทำให้กำไรสุทธิแตกต่างกันไปด้วย (Wisetsan, 2013) การวางแผนภาษี (Tax Planning: TP) สามารถวัดค่าได้โดยใช้ 1) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) (Tantiyavarong, 2009; Thanjunpong, 2014) เพื่อให้ทราบผลการดำเนินงานที่แท้จริงของกิจการ การคำนวณจะกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน โดยหากกระแสเงินสดนี้ตั้งอยู่บนสมมุติฐานที่ว่า เป็นกระแสเงินสดจากกิจการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงโดยไม่ได้มีการตกแต่งหรือมีการจัดการกำไรโดยใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารฝ่ายรายการคงค้าง หากบริษัทมีค่าใช้จ่ายภาษีต่ำจะทำให้กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานเพิ่มขึ้นเนื่องจากกิจการสามารถประหยัดภาษีได้ และ 2) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/TOTAL ASSETS) (Tantiyavarong, 2009; Thanjunpong, 2014; Awirothananon & Thanjunpong, 2019; Sribunruang & Sutthi, 2021) ถ้าหากว่าบริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์รวมสูงและมีค่าใช้จ่ายภาษีต่ำ จะส่งผลให้อัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวมนี้มีค่า

ต่ำลงไปด้วย ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนภาษีที่ทำให้สามารถประหยัดภาษีได้และมีค่าใช้จ่ายในการเสียภาษีลดลง

การจัดการกำไร (Earnings Management)

การจัดการกำไรเป็นการบริหารกำไรผ่านรายการคงค้างที่เกิดขึ้น ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งและถูกกลับรายการในอนาคต ซึ่งไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าการกลับรายการนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อใดและความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานหรือมีการเปลี่ยนแปลงในปีใด การจัดการกำไรสามารถควบคุมหรือลดลงได้หากมีระบบการควบคุมภายในที่ดี หากกิจการมีการกำกับดูแลเรื่องระบบการควบคุมภายในที่ดีจะทำให้รายงานทางการเงินมีความน่าเชื่อถือ เนื่องจากการควบคุมภายในมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและตรวจพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการทุจริต ระบบการควบคุมภายในที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยระงับพฤติกรรมจัดการกำไรลงได้ (Chuamaungphan & Chouychu, 2019)

สุขภาพทางการเงิน (Financial Health)

สุขภาพทางการเงิน หมายถึง การมีสถานะทางการเงิน ที่เหมาะสมกับการดำเนินงานเพียงพอเป็นรากฐานสู่ความมั่งคั่งได้ นอกจากนี้ยังต้องมีสภาพคล่องจากการดำเนินงานและการมีเงินทุนสำรองไว้ใช้ยามฉุกเฉิน การมีสินทรัพย์ที่เพียงพอสำหรับการจ่ายชำระหนี้เพื่อความมั่นคงและมั่งคั่งของธุรกิจ (Gongkhonkwa, 2022) การวัดระดับสุขภาพทางการเงินเป็นการตรวจสอบสถานะทางการเงินเพื่อให้ทราบถึงความพอเพียงและความมั่งคั่งทางการเงิน (Posttoday, 2020) ซึ่งถือเป็นรากฐานของความมั่นคงทางการเงิน ทั้งนี้พื้นฐานของการมีสุขภาพการเงินที่ดีจะเกิดขึ้นจากการวางแผนทางการเงิน (Wongjan, 2015) สุขภาพทางการเงินของธุรกิจอาจวัดได้จาก อัตราส่วนทางการเงิน เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้วัดการดำเนินงานขององค์กรไปถึงการประเมินสถานะของบริษัท ซึ่งนักลงทุนสามารถนำไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจลงทุนและยังช่วยประเมินฐานะทางการเงินของกิจการ และความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ก็เป็นข้อบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพในการบริหารงานของฝ่ายบริหารว่าสามารถใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากน้อยเพียงใด (Chuamaungphan, 2021)

จากการวิจัยนี้ได้ใช้เครื่องมือในการวัดสุขภาพทางการเงินดังนี้

สภาพคล่องทางการเงิน (Financial Liquidity) หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์ที่มีอยู่ในกิจการให้เป็นเงินสดได้อย่างรวดเร็ว การที่กิจการมีสภาพคล่องสูงก็แสดงถึงความสามารถในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบสินทรัพย์ให้มีสภาพคล่อง ตัวอย่างของสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง ได้แก่ เงินสด เงินฝากธนาคารประเภทเงินฝากออมทรัพย์ เป็นต้น ดังนั้นการบริหารสภาพคล่องจึงเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกๆ ของการวางแผนทางการเงิน หากกิจการขาดสภาพคล่องก็จะทำให้แผนการเงินสะดุดและนำไปสู่ปัญหาต่างๆ ในอนาคตได้ อัตราส่วนสภาพคล่องคือ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ถ้าอัตราส่วนสภาพคล่องมีค่ามากกว่า 1 แสดงว่าบริษัทมีสภาพคล่องดี แต่ถ้าหากอัตราส่วนสภาพคล่องน้อยกว่า 1 แสดงว่าบริษัทขาดสภาพคล่อง การวางแผนภาษีเป็นการเสียภาษีอย่างถูกต้องครบถ้วน เป็นจำนวนน้อยที่สุดโดยอาศัยสิทธิประโยชน์ทางภาษี การวางแผนภาษีเป็นการขจัดปัญหาด้านภาษีอากรทำให้สามารถประหยัดค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการเสียภาษีไม่ถูกต้องลงได้ จากงานวิจัยของ Phomkul and Saengkhiew (2022) พบว่า การวางแผนภาษีที่มีประสิทธิภาพจะทำให้สามารถประหยัดเงินได้และเกิดสภาพคล่องสูงด้วยเช่นเดียวกัน แต่ในอีกมุมมองหนึ่งความต้องการในการประหยัดภาษีอาจทำให้เกิดแรงจูงใจในการจัดการกำไรของฝ่ายบริหารโดยทำการตกแต่งบัญชีขึ้น หากกำไรที่สะท้อนให้เห็นในงบการเงินนั้นไม่ได้เป็นกำไร ที่สะท้อนให้เห็นความเป็นจริง ก็จะไม่สามารถอธิบายประสิทธิภาพของการดำเนินงานของกิจการได้ ยกตัวอย่างเช่น การสร้างยอดขายโดยไม่มี

การขายจริง ดังนั้นรายการคงค้างก็จะถูกบันทึกไว้เป็นลูกหนี้ แต่ลูกหนี้ไม่สามารถเก็บเงินได้จึงทำให้กิจการขาดสภาพคล่อง ดังนั้นหากมีการจัดการกำไรจะส่งผลให้สภาพคล่องทางการเงินของกิจการขาดไป นั่นหมายความว่าหากกิจการมีการจัดการกำไรที่สูงสภาพคล่องทางการเงินจะต่ำ ในทางตรงกันข้ามหากกิจการมีการจัดการกำไรที่ต่ำสภาพคล่องทางการเงินก็จะสูง

ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Operational Efficiency) หมายถึง การใช้ทรัพยากรในองค์กรให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากที่สุด การใช้วิธีการจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้เกิดความสิ้นเปลืองน้อยที่สุดและเกิดประโยชน์สูงสุด อัตราส่วนการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานเป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของกิจการในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ที่มีอยู่ หากเรามีการวางแผนภาษีแล้วจะส่งผลทำให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการเป็นไปด้วยดี เนื่องจากการใช้สิทธิประโยชน์ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่า ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนภาษีมากที่สุด คืออัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ เป็นการวัดอัตราส่วนระหว่างต้นทุนขายกับสินค้าคงเหลือแสดงถึงจำนวนครั้งที่สามารถขายสินค้าคงเหลือออกไปได้ในรอบระยะเวลาบัญชี เนื่องจากสินค้าคงเหลือมีผลกระทบต่อกำไรขาดทุนหากสินค้าคงเหลือสูงจะส่งผลให้กำไรสุทธิสูง หากสินค้าคงเหลือต่ำจะส่งผลให้กำไรสุทธิต่ำเช่นเดียวกัน ซึ่งกำไรสุทธิมีผลต่อการเสียภาษี ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ได้แก่การจัดการกำไรและโครงสร้างเงินทุน การจัดการกำไรส่งผลทางลบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานและโครงสร้างเงินทุนที่ประกอบด้วยหนี้สินจำนวนส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานเช่นเดียวกัน กำไรที่มีคุณภาพจะปราศจากการตกแต่งบัญชี ข้อมูลในงบการเงินจะสะท้อนถึงผลการเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืน (Chuamaungphan & Chouychu, 2019)

นโยบายทางการเงิน (Monetary Policy) ถือเป็นส่วนสำคัญในการวางแผนภาษี การเลือกใช้นโยบายทางการเงินที่มีผลกระทบต่อภาษี เนื่องจากการใช้นโยบายทางการเงินที่ไม่เหมือนกันทำให้ผลการดำเนินงานหรือกำไรสุทธิแตกต่างกันไป ยกตัวอย่างเช่น การเลือกใช้นโยบายทางการเงิน การคิดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวรในอัตรา 10% กับ 20% ทำให้ค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ คือค่าเสื่อมราคาแตกต่างกัน จึงเป็นผลทำให้กำไรสุทธิต่างกันด้วยหรือการเลือกใช้นโยบายทางการเงินที่ราคาสินค้าคงเหลือระหว่างวิธีเข้าก่อนออกก่อนกับวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักก็เป็นผลทำให้สินค้าคงเหลือแตกต่างกันไปส่งผลให้กำไรสุทธิต่างกันไปด้วยเช่นกัน ดังนั้นการเลือกใช้นโยบายทางการเงินจึงมีผลต่อการวางแผนภาษี (Wisetsan, 2013) อัตราส่วนนโยบายทางการเงินวัดจากอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในการจัดการกำไรสามารถกระทำได้โดยการกำหนดนโยบายทางการเงินของฝ่ายบริหาร นโยบายทางการเงินที่ดีย่อมส่งผลให้กิจการดำเนินงานไปได้ด้วยดี (Chuamaungphan & Chouychu, 2019) โครงสร้างเงินทุนที่ประกอบด้วยหนี้สินจำนวนมากจะถูกบังคับทางอ้อมจากเจ้าหนี้เพื่อให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด แต่ในทางกลับกันการตกแต่งกำไร เป็นการตกแต่งบัญชีโดยใช้ดุลยพินิจของผู้บริหาร ดังนั้นข้อเท็จจริงนี้จึงขัดแย้งกัน กล่าวคือการจัดการกำไรจะมีอิทธิพลทางลบต่อนโยบายทางการเงินของกิจการ การเลือกใช้นโยบายที่เหมาะสมจะสามารถทำให้กิจการดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน

การจัดการกำไร เป็นการตกแต่งบัญชีเพื่อสร้างผลการดำเนินงานที่ดี เพื่อดักตวงผลประโยชน์ของฝ่ายบริหาร การสร้างผลกำไรที่ดีเพื่อฝ่ายบริหารเองได้โบนัสหรือผลประโยชน์ในรูปแบบอื่น ซึ่งเป็นการตกแต่งบัญชีโดยใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารโดยผ่านรายการคงค้าง นั่นหมายความว่ารายการคงค้างที่ปรากฏในงบการเงินเป็นรายการคงค้างที่ไม่มีคุณภาพไม่สามารถเปลี่ยนเป็นสภาพคล่องหรือกระแสเงินสดได้ทันต่อเวลา การสร้างผลกำไรให้สูง เพื่อให้ภาพลักษณ์ดูดีของฝ่ายบริหารว่าสามารถดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างกำไรเกิน

จริง ดังนั้นผู้บริหารจึงยอมเสียภาษี ซึ่งการกระทำเช่นนี้ขัดต่อการวางแผนภาษีแต่เป็นการกระทำโดยทุจริตของฝ่ายบริหาร กล่าวได้ว่าการจัดการกำไรคือการตกแต่งบัญชีให้กำไรสูงทำให้เสียภาษียิ่งกว่าความเป็นจริง แต่การวางแผนภาษีคือการประหยัดภาษีหรือการเสียภาษีให้น้อยที่สุด โดยยึดหลักความถูกต้อง ความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษี ตัวอย่างเช่น การจัดการกำไรอาจจะมีการให้โบนัสแก่ตนเองจำนวนมาก โบนัสที่เกิดขึ้นอาจเป็นผลพวงมาจากการตกแต่งบัญชี รายจ่าย เกี่ยวกับโบนัสมีผลกระทบต่อภาษีอากร ดังนั้นการจัดการกำไรจึงส่งผลทางลบต่อการวางแผนภาษี (Warsono, 2018; Thanjunpong & Dechsiri, 2018)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูล จากเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยทางอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีของทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ทฤษฎีทางเลือก (Trade-off Theory) ทฤษฎีการวางแผนภาษี (Tax Planning Theory) การจัดการกำไร สุขภาพทางการเงิน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้แบบเก็บข้อมูลด้วยโปรแกรม Excel โดยเก็บข้อมูลด้วยตนเองจากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากรายงานทางการเงินรายปี แบบฟอร์ม 56-1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัยถูกสร้างขึ้นโดยผู้วิจัยเอง เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลทุกตัวแปรตามสมมุติฐานของงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล งานวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรที่มีต่อสุขภาพทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและนำเสนอในรูปแบบของการ แจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งสามารถอธิบายข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

Table 1 Table distributing the frequencies, means, and standard deviations of the variables used in the study.

ตัวแปร (Variable)	ค่าเฉลี่ย (Means)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
อัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX1)	2.443	2.453
อัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX2)	0.518	3.045
การจัดการกำไร (EM)	1.771	7.547
สภาพคล่องทางการเงิน (Y1)	-0.631	0.427
ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Y2)	0.003	0.191
นโยบายทางการเงิน (Y3)	0.058	0.155

จากตารางที่ 1 จากการเก็บข้อมูลจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.443 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.518 การจัดการกำไร (EM) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.771 สภาพคล่องทางการเงิน (Y1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.631 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Y2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.003 และนโยบายทางการเงิน (Y3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.058

ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอผลการวิจัยสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามในการศึกษา เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ดังนั้นก่อนคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยจะต้องตรวจสอบเงื่อนไขการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุดังนี้

การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ เนื่องจากเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ คือตัวแปรต้นทุกตัวต้องเป็นอิสระต่อกัน การตรวจสอบตามเงื่อนไขนี้จะทำการโดยให้ตัวแปรต้นตัวหนึ่งเป็นตัวแปรตาม ส่วนตัวแปรต้นที่เหลือเป็นตัวแปรต้น วิธีการตรวจสอบจะใช้ค่าสถิติ คือ Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ถ้าค่า Tolerance ของตัวแปรมีค่าใกล้เคียงศูนย์ หรือค่า Variance Inflation Factor มีค่ามากกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรต้นตัวใดตัวหนึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นที่เหลือมาก นั่นคือ เกิดปัญหา Multi collinearity จากการตรวจสอบความสัมพันธ์ตัวแปรต้นพบว่า Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) มีค่าดังนี้

ตารางที่ 2 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Table 2 Inspection the relationship between primary variables of companies listed on the Stock Exchange of Thailand.

ตัวแปร (Variables)	Tolerance	VIF
TAX1	0.996	6.010
TAX2	0.997	9.259
EM	0.995	6.555

จากตารางที่ 2 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นของของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า Tolerance ของตัวแปรมีค่าไม่เข้าใกล้ศูนย์ และค่า Variance Inflation Factor (VIF) มีค่าน้อยกว่า 10 ทุกตัวแสดงว่าตัวแปรต้นตัวใดตัวหนึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นที่เหลือที่จะก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity

ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อวิเคราะห์ของอิทธิพลของการวางแผนภาษี และการจัดการกำไรที่มีต่อสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 3 การวางแผนภาษี และการจัดการกำไรที่มีต่อสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Table 3 Tax planning and earning management affecting the financial liquidity of companies listed on the Stock Exchange of Thailand.

Model	Coefficients		Std. Error	t-value	Sig.
	B	Bata			
1(Constant)	0.075		0.015	-4.916	0.000*
TAX1	0.004	0.023	0.004	0.913	0.361
TAX2	0.009	0.064	0.003	2.592	0.010*
EM	0.001	-0.020	0.001	-0.020	0.412

$R^2 = 0.57$ Adjusted $R^2 = 0.36$ F-Value= 2.669 Sig. F=0.46

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (Statistical significance level is 0.05)

จากตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบอิทธิพลของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรที่มีต่อสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX2) มีอิทธิพลต่อสภาพคล่องทางการเงิน (Y1) ซึ่งอธิบายความหมายได้ว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงสภาพคล่องทางการเงิน (Y1) ได้ 36 % สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้

$$Y1 = 0.075 + 0.009 (TAX2)$$

จากสมการนี้ทำให้ทราบว่า อัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยสภาพคล่องทางการเงิน (Y1) จะ เพิ่มขึ้น 0.009 หน่วย

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการวางแผนภาษี และการจัดการกำไรที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4 การวางแผนภาษี และการจัดการกำไรที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Table 4 Tax planning and earning management affecting the operating efficiency of companies listed on the Stock Exchange of Thailand.

Model	Coefficients		Std. Error	t-value	Sig.
	B	Bata			
1(Constant)	0.007		0.007	0.960	0.337
TAX1	-0.002	-0.031	0.002	-1.263	0.207
TAX2	0.005	0.082	0.002	3.322	0.001*
EM	0.000	-0.008	0.001	-0.313	0.754

$R^2 = 0.82$ Adjusted $R^2 = 0.64$ F-Value=4.297 Sig. F=0.005

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (Statistical significance level is 0.05)

จากตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบอิทธิพลของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX2) มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Y2) ซึ่งอธิบายความหมายได้ว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงสภาพประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Y2) ได้ 64 % สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้

$$Y2 = 0.007 + 0.005 (TAX2)$$

จากสมการนี้ทำให้ทราบว่า ถ้าอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Y2) เพิ่มขึ้น 0.0005 หน่วย

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการวางแผนภาษี และการจัดการกำไรที่มีต่อนโยบายทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 5 การวางแผนภาษี และการจัดการกำไรที่มีต่อนโยบายทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Table 5 Tax planning and profit management affecting the financial policy of companies listed on the Stock Exchange of Thailand.

Model	Coefficients		Std. Error	t-value	Sig.
	B	Bata			
1(Constant)	0.035		0.006	6.354	0.000
TAX1	0.010	0.153	0.002	6.230	0.000*
TAX2	-0.001	-0.026	0.001	-1.072	0.284
EM	0.000	0.009	0.001	0.352	0.725

$R^2 = 0.24$ Adjusted $R^2 = 0.22$ F-Value=13.459 Sig. F=0.000

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (Statistical significance level is 0.05)

จากตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบอิทธิพลของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรที่มีต่อนโยบายทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX1) มีอิทธิพลต่อนโยบายทางการเงิน (Y3) ซึ่งอธิบายความหมายได้ว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเงิน (Y3) ได้ 22 %

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$Y3 = 0.035 + 0.010 (TAX1)$$

จากสมการนี้ทำให้ทราบว่าอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยนโยบายทางการเงิน (Y3) เพิ่มขึ้น 0.010 หน่วย

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่มีต่อการวางแผนภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 6 การจัดการกำไรที่มีต่อการวางแผนภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Table 6 Earning management affects tax planning of companies listed on the Stock Exchange of Thailand.

Model	Coefficients		Std. Error	t-value	Sig.
	B	Bata			
1(Constant)	2.163		0.266	8.145	0.000
TAX1	-0.183	-0.059	0.076	-2.404	0.016*
TAX2	0.106	0.043	0.061	1.728	0.084

R²= 0.61 Adjusted R²=0.49 F-Value=4.515 Sig. F=0.011

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (Statistical significance level is 0.05)

จากตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบอิทธิพลของการจัดการกำไรที่มีต่อการวางแผนภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX1) มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไร (EM) ซึ่งอธิบายความหมายได้ว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเงิน (Y3) ได้ 49 %

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EM = 2.163 - 0.183 (TAX1)$$

จากสมการนี้ทำให้ทราบว่าอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยการจัดการกำไร (EM) ลดลง 0.183 หน่วย

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX2) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อสภาพคล่องทางการเงิน กล่าวคือ การวางแผนภาษีที่มีประสิทธิภาพจะทำให้สามารถประหยัดเงินได้และก่อให้เกิดสภาพคล่องทางการเงินสูงด้วย การวางแผนภาษีเป็นการเสียภาษีอย่างถูกต้องครบถ้วน ด้วยจำนวนเงินที่น้อยที่สุดโดยอาศัยสิทธิประโยชน์ทางภาษี การวางแผนภาษีจึงเป็นการบริหารจัดการด้านภาษีอากร ทำให้สามารถ

ประหยัดค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการเสียภาษีไม่ถูกต้องลงได้ สอดคล้องกับ Phomkul and Saengkhiew (2022) ที่พบว่า ยิ่งอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์หรือสภาพคล่องสูงเท่าไรยิ่งทำให้บริษัทมีประสิทธิภาพในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์เพิ่มมากขึ้นเท่านั้น แต่ไม่พบความสัมพันธ์ของการจัดการกำไรที่มีต่อสภาพคล่องทางการเงิน อาจเป็นเพราะว่ากิจการต้องการสภาพคล่องทางการเงินเพื่อการดำเนินงานมากกว่าที่จะมีการจัดการกำไรโดยสร้างยอดขายได้สูงแต่ขาดสภาพคล่อง เนื่องจากกิจการที่มีสภาพคล่องสูงจะแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีความสามารถในการทำกำไร สอดคล้องกับ Chantanasiri (2022) ที่พบว่ากิจการที่มีสภาพคล่องสูงจะมีความสามารถในการทำกำไรสูง

วัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า การวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX2) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน กล่าวคือการวางแผนภาษีเป็นการใช้ทรัพยากรในองค์กรให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากที่สุด การใช้วิธีการวางแผนภาษีความคุ้มค่าจากการประหยัดภาษีเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากที่สุด หากเรามีการวางแผนภาษีแล้วจะส่งผลทำให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการเป็นไปด้วยดี เนื่องจากการใช้สิทธิประโยชน์ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่า ซึ่งสอดคล้องกับ Thanjunpong and Dechsiri (2018), and Phomkul and Saengkhiew (2022) ที่พบว่า การวางแผนคือการประหยัดภาษีการที่สามารถประหยัดภาษีได้จะส่งผลให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานดีขึ้น แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน สอดคล้องกับ Chuamaungphan (2021) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ของการจัดการกำไรที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานเช่นเดียวกัน

วัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า การวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX1) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อนโยบายทางการเงิน กล่าวคือหากกิจการมีการเลือกใช้นโยบายทางการเงินที่เหมาะสมไม่ว่าจะเป็น นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ การคำนวณค่าเสื่อมราคา โดยนโยบายการเงินที่แตกต่างกันมีผลทำให้กำไรสุทธิแตกต่างกันไปด้วย ดังนั้นการตัดสินใจเลือกใช้นโยบายการเงินที่เหมาะสมต้องอาศัยความระมัดระวังของผู้บริหารด้วย เนื่องจากการตัดสินใจเลือกนโยบายการเงินที่เหมาะสมถือเป็นการวางแผนภาษีจะทำให้สามารถประหยัดภาษีลงได้ สอดคล้องกับ Wisetsan (2013) ที่กล่าวว่านโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่แตกต่างกันก็จะทำให้กำไรสุทธิแตกต่างกันด้วย แต่ไม่พบความสัมพันธ์ของการจัดการกำไรที่มีต่อนโยบายทางการเงิน

วัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่า การจัดการกำไรมีอิทธิพลเชิงลบต่อการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX1) กล่าวคือ การจัดการกำไรจะเป็นไปในทิศทางตรงข้ามกับการวางแผนภาษี เนื่องจากการจัดการกำไรต้องการแสดงให้เห็นว่ากิจการมีฐานะทางการเงินที่ดี โดยการตกแต่งบัญชีจากฝ่ายบริหารจากการเพิ่มยอดขายกำไรเพื่อให้รายได้สูงกำไรสูงขึ้น แต่สำหรับการตกแต่งบัญชีเพื่อการเพิ่มกำไรหรือยอดขายจะมีผลกระทบต่อภาษีทำให้เสียภาษีมากขึ้นไม่จะเป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภาษีขาย) หรือภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งการกระทำเช่นนี้ไม่ได้แสดงให้เห็นว่ามีการวางแผนภาษีที่ดี สอดคล้องกับ Warsono (2018), and Thanjunpong and Dechsiri (2018) พบว่า บริษัทที่มีการวางแผนภาษีจะมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการจัดการกำไร

สรุปผล

อิทธิพลของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรที่มีต่อสุขภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่าการวางแผนภาษีวัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสภาพคล่องทางการเงิน การวางแผนภาษีวัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อ

สินทรัพย์รวมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานการวางแผนภาษี วัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อนโยบายทางการเงินและการวางแผนภาษีวัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวมมีอิทธิพลเชิงลบต่อการจัดการกำไร

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 เป็นประโยชน์ต่อองค์กรในการพิจารณาผลของเหตุการณ์ในระยะยาว โดยข้อดีของการวางแผนภาษีจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการและส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องทางการเงินได้มากกว่าการตกแต่งบัญชีเพื่อหวังผลประโยชน์ในระยะสั้นมากกว่าระยะยาว

1.2 เป็นประโยชน์ต่อกรมสรรพากร เพื่อเป็นแนวทางนำไปใช้ปรับปรุงกฎหมายภาษีและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับบัญชีและภาษีอากรในปัจจุบันรวมถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านต่าง ๆ

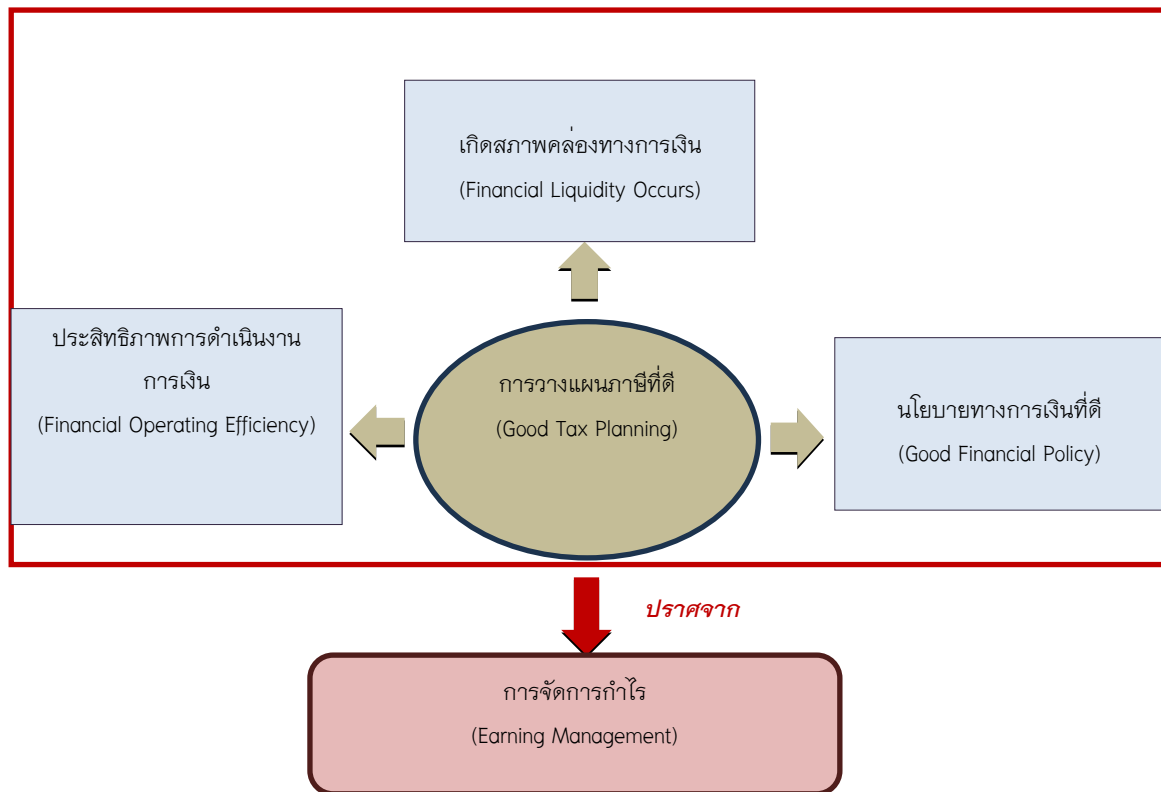
1.3 เป็นประโยชน์แก่คณะกรรมการกำกับดูแลเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงมาตรฐานรายงานทางการเงินเกี่ยวกับนโยบายทางการเงิน ภาษีเงินได้และภาษีเงินได้รูดัดบัญชี

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจนำแบบโมเดลที่ได้จากสมการไปทดสอบหรือมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพ หรือการนำตัวแบบอื่นที่ใช้วัดการจัดการกำไร เช่น แบบจำลอง Kothari et al. (2005) และการวางแผนภาษี เช่น อัตราภาษีที่แท้จริงมาศึกษาอีกครั้งเพื่อสนับสนุนงานวิจัยในครั้งนี้ หรือการวัดประสิทธิภาพจากการดำเนินงานด้วยระบบการควบคุมภายในที่ดีเนื่องจากระบบการควบคุมภายในมีการกำกับดูแลที่ดีจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานดีขึ้นด้วย (Wannalo & Intakul, 2023)

2.2 งานหลักฐานเชิงประจักษ์งานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ของการวางแผนภาษีและการจัดการกำไรกับผลการดำเนินงานของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยังไม่ทราบแนวโน้มทิศทางความสัมพันธ์ที่ชัดเจน ดังนั้นงานวิจัยในอนาคตควรศึกษาปัจจัยภายในหรือภายนอกอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่ออธิบายทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้บริหารที่มีต่อการวางแผนภาษีและการจัดการกำไร เป็นต้น

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 2 ผลกระทบของการวางแผนภาษีที่ดี

Figure 2 Impact of good tax planning

From: Author

กล่าวได้ว่าการวางแผนภาษีที่ดีสามารถประหยัดภาษีลงได้และการวางแผนภาษีที่ดีจะก่อให้เกิดสภาพคล่องทางการเงินส่งผลให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการดีขึ้นด้วย แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยนโยบายทางการเงินที่เหมาะสม การวางแผนภาษีที่ดีต้องใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ทางรัฐบาลมอบให้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระยะยาว แต่มีใช้เกิดจากการกระทำจากฝ่ายบริหารด้วยการจัดการกำไร (ตกแต่งบัญชี) หากมีการหลบหลีกภาษี การหลีกเลี่ยงภาษีหรือการจัดการกำไร (ตกแต่งบัญชี) อาจสามารถประหยัดภาษีได้ในระยะสั้นเพียงเท่านั้นแต่อาจส่งผลให้ตรวจพบความผิดพลาดก่อให้เกิดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ทำให้ต้องเสียเงินสดโดยไม่จำเป็นส่งผลให้กิจการขาดสภาพคล่องได้

References

- Awirothananon, T., & Thanjunpong, S. (2019). The Effect of Tax Planning on Financial Performance in the Stock Exchange of Thailand. *International Journal of Trade, Economics and Finance*, 10(1), 25–29. DOI: 10.18178/ijtef.2019.10.1.632

- Chantanasiri, S. (2022). Operational Efficiency Factors Affecting Profitability of the Companies of the Agricultural and Food Industry Group Listed on the Stock Exchange of Thailand: Food and Beverage Sectors. *Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences*, 5(1), 232–249. https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jmhs1_s/article/view/256692
- Chuamaungphan, O. (2017). Impact of capital structure and cost of capital on the performance of listed companies in MAI market. *JMS SSRU Journal of Management Sciences*, 4(2), 31–48.
- Chuamaungphan, O., & Chouychu, M. (2019). Internal Control Audit Quality Influencing Earning Management Of listed in the Stock Exchange of Thailand. *Journal of Interdisciplinary Research: Graduate Studies*, 8(2), 509–514. <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3553106>
- Chuamaungphan, O., & Chouychu, M. (2021). The Analysis of Casual Factors Affecting Sustainable Growth of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand. *Journal of Management Science Chiangrai Rajabhat University*, 16(1), 86–108. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jmscrru/article/view/235104>
- Dechow, P., Sloan, R., & Sweeney, A. (1995). Detecting Earnings Management. *The Accounting Review*, 70, 193–225. <http://www.jstor.org/stable/248303>
- Gongkhonkwa, G. (2022). Causal Factors in Financial Health among Resident in Phayao Province. *Songklanakarin Journal of Management Sciences*, 39(1), 53–79. https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jms_psu/article/view/245879
- Hoffman, W. H. (1961). The Theory of Tax Planning. *The Accounting Review*, 36(2), 274–281. <http://www.jstor.org/stable/243232>
- Jensen, M. C., & Meckling, W. H. (1976). Theory of the firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure. *Journal of Financial Economics, Elsevier*, 3(4), 305–360. <https://ideas.repec.org/a/eee/jfinec/v3y1976i4p305-360>.
- Kothari, S. P., Leone, A. J., & Wasley, C. E. (2005). Performance Matched Discretionary Accrual Measures. *Journal of Accounting and Economics*, 39(1), 163–197. <https://doi.org/10.1016/j.jacceco.2004.11.002>
- Ministry of Finance. (2024). *MOF OPEN DATA*. <https://dataservices.mof.go.th/menu3?id=2>
- Modigliani, F., & Miller, M. H. (1963). Corporate Income Taxes and the Cost of Capital: A Correction. *The American Economic Review*, 53(3), 433–443. <http://www.jstor.org/stable/1809167>
-

- Phomkul, S., & Saengkhiew, P. (2022). The Influence of Profitability, Operational Efficiency and Inventory Management on the Corporate Income Tax Planning for auto Parts Industry Group on Board of Investment in Eastern Industrial Estate. *Journal of Modern Learning Development*, 7(10), 236–254. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/article/view/257224>
- Polpanumas, A., Thanjunpong, S., Bangmek, R., & Waenkaeo, K. (2020). The Relationship between Tax Planning and Earnings Management of Public Limited Company in Thailand. *Parichart Journal Thaksin University*, 34(2), 67–81. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/parichartjournal/article/view/240818>
- Polpanumas, A., Thanjunpong, S., Bangmek, R., & Waenkaeo, K. (2020). The Effect of Tax Planning of Non-capital Market Companies on Earnings Management in Thailand. *Academic Journal of Sisaket Rajabhat University*, 14(2), 94–104. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/sskrujournal/article/view/246514>
- Posttoday. (2020). *Financial Health*. <https://www.posttoday.com>
- Sribunruang, K., & Sutthi J. (2021). The Relationship between Tax-Planning and Firm Value of Companies Listed on The Market for Alternative Investment (MAI). *Social Science Journal of Prachachuen Research Network*, 3(3), 59–74.
- Thanjunpong, S. (2014). *The Impact Corporate Governance, Earnings Management and Tax Planning on Firm Performance of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand* [Doctoral dissertation, NaresuanUniversity, Thailand].
- Thanjunpong, S. (2015). Good Corporate Governance Effects on Performance through Mediation of Tax Planning of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand. *Journal of the Association of Researchers*, 20(2), 105–113. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jar/article/view/241764>
- Thanjunpong, S., & Dechsiri, P. (2018). The Causal Effect of Tax Planning on Firms' Performance of Listed Companies in Thailand. *University of Thai Chamber of Commerce, Journal Humanities and Social Sciences*, 38(3), 1–13. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/utccjournalhs/article/view/157959>
- Tantiyavarong, T. (2009). *A Study of the Determinants of Tax Planning and the Association Between Tax Planning and Firm Value: An Empirical Evidence of Thailand*[Doctoral dissertation, Chulalongkorn University].
-

- Warsono. (2018). Deferred tax assets and deferred tax expense against tax planning profit management. *Shirkah: Journal of Economics and Business*, 2(2), 3017–3026.
- Wannalo, W., & Intakul, N. (2023). Development Model of a Prototype of Group Internal Control System for Quality Nang Lae Pineapple Production. *Graduate Journal Chiang Rai Rajabhat University*, 16(1), 77–89. https://so01.tci-thaijo.org/index.php/crrugds_ejournal/article/view/263787
- Wisetsan, N. (2013). Corporate income tax difference Valuation accounting policy Inventories and size of business in the case of a company registered in Stock Exchange of Thailand. *Journal of Accounting Professional*, 9(24), 14–22.
<http://www.jap.tbs.tu.ac.th/index.php?page=Article-List&sub=1&txt=330>
- Wongjan, R. (2015). *Personal Financial Management* (3rd ed.). Boonsiri.
- Yoon, S. S., Miller, G., & Jiraporn, P. (2006). Earnings management vehicles for Korean firms. *Journal of International Financial Management and Accounting*, 17(2), 85–109.
<https://doi.org/10.1111/j.1467-646X.2006.00122.x>